393R2019

27.7.93 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 184/1

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2019/93

av den 19 juli 1993

om införandet av särskilda bestämmelser för de mindre Egeiska öarna rörande vissa jordbruksprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, "särskilt artiklama 42 och 43,"

med beaktande av kommissionens förslag(1),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande(2),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande(3), och

med beaktande av följande:

Europeiska rådet bekräftade under mötet på Rhodos den 2 och 3 december 1988 att vissa öregioner inom gemenskapen har speciella socioekonomiska problem. Det bör vidtas åtgärder för att motverka dessa problem.

De Egeiska öarnas mycket speciella geografiska läge i förhållande till försörjningskällorna vad gäller de livsmedel och jordbruksprodukter som är väsentliga för den dagliga konsumtionen eller jordbruket på öarna, förorsakar kostnader som utgör en svår belastning för de berörda sektorerna. Denna naturbetingade belastning kan avhjälpas genom införandet av en särskild försörjningsordning för nödvändiga basprodukter.

Kvantiteterna av de produkter som omfattas av den särskilda försörjningsordningen bör bestämmas inom ramen för de prognosticerade försörjningsbalanser som regelbundet utarbetas och som får justeras under året utifrån den lokala marknadens väsentliga behov och med hänsyn tagen till den lokala produktionen. Mot bakgrund av de åtgärder som antagits för att främja den lokala produktionens utveckling bör denna ordning tillämpas inom frukt- och grönsakssektorn under en femårsperiod och under den tiden trappas ner.

Avsikten med denna ordning är att sänka produktionskostnaderna och konsumentpriserna. Dess faktiska effekt bör därför övervakas.

För att undvika störningar i handeln får produkter som omfattas av den särskilda försörjningsordningen inte skickas tillbaka till andra delar av gemenskapen eller återutföras till tredje land.

Ett lämpligt system för administration och kontroll av ordningens genomförande bör upprättas.

De speciella förhållandena för jordbruket på Egeiska öarna kräver särskild hänsyn, och det är nödvändigt att vidta åtgärder för såväl kreatursuppfödning och animalisk produktion som vegetabilisk produktion.

För att stödja utvecklingen av den traditionella kreatursuppfödningen på öarna bör tilläggsbidrag beviljas för uppfödning av handjur av nötkreatur och för upprätthållande av besättningar med am- och dikor, och stöd bör beviljas för privat lagring av ost som tillverkas lokalt på traditionellt sätt.

Vad gäller odlingen av frukt och grönsaker samt plantor och blommor bör åtgärder vidtas för att öka produktionen samt förbättra jordbrukets produktivitet och produkternas kvalitet.

Det bör även vidtas åtgärder för att stödja produktionen av matpotatis och utsädespotatis.

För att stödja den traditionella vinodlingen på öarna bör stöd beviljas till vingårdar som producerar viner som uppfyller gemenskapsreglernas krav på kvalitetsviner från särskilda områden (fso) och som ingår i ett program för kvalitetsförbättring.

För att stödja och främja kvalitetsförbättringar avseende den lokala produktionen av kvalitetsstarkviner fso, bör stöd beviljas för att uppväga lagerkostnader i samband med lagring av sådana produkter.

I syfte att stödja traditionell olivodling på öarna, bibehålla produktionsmöjligheterna och bevara landsbygden och naturen bör ett stöd per hektar beviljas, under förutsättning att olivlundarna sköts på ett sätt som säkerställer en regelbunden produktion.

Biodling är en sektor som har betydelse för bevarandet av den viktiga och ömtåliga floran på öarna och samtidigt bidrar till invånarnas inkomster. Denna traditionella verksamhet bör därför främjas med ett stöd som kan medverka till att sänka de höga produktionskostnaderna. Stödet bör beviljas som ett led i de åtgärder för förbättring av marknadsvillkoren för honung som skall genomföras av producentsam-

(1) EGT nr C 56, 26.2.1993, s. 21.
(2) Yttrandet avgivet den 25 juni 1993.
(3) Yttrandet avgivet den 26 maj 1993.

manslutningar. I avvaktan på att sådana sammanslutningar bildas bör ett mindre stödbelopp betalas ut till alla honungsproducenter under en begränsad tidsperiod.

Jordbruksföretagens struktur på Egeiska öarna har stora brister vilket leder till särskilda svårigheter. Det bör därför fastställas undantag från bestämmelser som begränsar eller utesluter beviljandet av vissa former av strukturstöd.

Vissa strukturåtgärder som är viktiga för jordbrukets utveckling på dessa öar finansieras inom ramarna för gemenskapsstöd som är avsett att främja utvecklingen och strukturanpassningen av regioner som utvecklas långsammare (mål nr 1) i enlighet med artiklarna 130a och 130c i fördraget.

De problem som råder på Egeiska öarna förvärras på grund av öarnas ringa storlek. För att prioritera och för att säkerställa att de planerade åtgärderna blir effektiva, bör dessa endast tillämpas på de så kallade "mindre öarna" med högst 100 000 invånare.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning fastställs särskilda bestämmelser för att avhjälpa de svårigheter vad gäller vissa jordbruksprodukter och produktionsmetoder som de mindre Egeiska öarna, i det följande kallade "de mindre öarna", har på grund av sitt avlägsna geografiska läge och sin ökaraktär.

I denna förordning innebär "mindre öar" alla öar där den bofasta befolkningen utgör högst 100 000 invånare.

AVDELNING 1

En särskild försörjningsordning

Artikel 2

För varje kalenderår skall prognosticerade försörjningsbalanser göras upp för de jordbruksprodukter som är nödvändiga som livsmedel och som utgör bas för jordbruksproduktion, och som redovisas i bilagan till denna förordning. Dessa planer kan revideras under årets lopp på grundval av behovsutvecklingen på de mindre öarna.

Artikel 3

1. Inom ramen för den ordning som avses i denna avdelning skall stöd beviljas för de mindre öarnas försörjning av de produkter som anges i bilagan, med särskild hänsyn tagen till öarnas särskilda behov och, i de fall produkterna är livsmedel, till noggrant angivna kvalitetskrav och kvantitativa behov. Försörjningsordningen skall tillämpas på ett sätt som inte hindrar de lokala produkternas utvecklingsmöjligheter.

2. Stödet skall fastställas till ett fast belopp för varje ögrupp på grundval av försäljningskostnaderna från de hamnar på grekiska fastlandet från vilka leveranser normalt skickas.

Stöd för frukt och grönsaker skall betalas ut under en femårsperiod från och med 1993. För åren 1994, 1995, 1996 och 1997 skall stödet fastställas till 80, 60, 40 respektive 20 % av beloppet för 1993.

Stödet skall finansieras av gemenskapen med 90 % och av den berörda medlemsstaten med 10 %.

3. En förutsättning för att försörjningsordningen skall tillämpas skall vara att de fördelar som den medför faktiskt kommer konsumenten till godo.

4. De produkter som omfattas av den särskilda försörjningsordning som fastställs i denna avdelning får inte återutföras till tredje land eller sändas tillbaka till den övriga delen av gemenskapen.

5. De produkter som omfattas av den särskilda försörjningsordningen och produkter som framställs ur dessa skall inte berättiga till bidrag vid export från de mindre öarna.

Artikel 4

Närmare tillämpningsföreskrifter för denna avdelning skall fastställas enligt förfarandet i artikel 23 i rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål[1] eller i motsvarande artiklar i förordningarna om den gemensamma organisationen av marknaderna i de berörda sektorerna.

De skall särskilt omfatta följande:

— Fastställande av kvantiteterna av produkter som omfattas av försörjningsordningen.

— Stödbeloppen.

— De bestämmelser som skall säkerställa dels att en effektiv kontoll utförs, dels att fördelarna faktiskt kommer konsumenten till godo.

AVDELNING II

Åtgärder för att stödja lokala produkter

Artikel 5

De stöd som fastställs i denna avdelning skall beviljas för att stödja traditionell verksamhet, kvalitetsförbättring och utveckling av lokala produkter anpassat efter marknadsbehovet på de berörda öarna samt för att återuppliva vissa verksamheter inom jordbruket som det finns tradition och naturliga förutsättningar för på dessa öar.

[1] EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.

Artikel 6

1. Följande stöd skall beviljas inom sektorn för kreatursuppfödning:

— Stödet för gödning av handjur av nötkreatur skall utgöra ett tillägg på 40 ecu per djur till det särskilda bidrag som föreskrivs i artikel 4 b i rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött(1). Tillägget får beviljas för djur vars minimivikt bestäms i enlighet med det förfarande som avses i punkt 3.

— Ett tillägg till det bidrag för hållande av am- och dikor som avses i artikel 4 d i förordning (EEG) nr 805/68 skall betalas ut till nötköttsproducenter. Detta tillägg skall uppgå till 40 ecu för varje am- eller diko som producenten håller den dag ansökan lämnas in och för högst 40 djur per företag.

2. Stöd skall beviljas för privat lagring av följande lokalt producerade ostar:

— Feta, minst två månader gammal.

— Graviera, minst tre månader gammal.

— Ladotyri, minst tre månader gammal.

— Kefalograviera, minst tre månader gammal.

Stödbeloppet skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i punkt 3.

3. Kommissionen skall fastställa tillämpningsföreskrifter samt kontrollbestämmelser för denna artikel enligt förfarandet i artikel 30 i rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknadenför mjölk och mjölkprodukter(2) eller i artikel 27 i förordning (EEG) nr 805/68.

Artikel 7

1. Stöd per hektar skall beviljas till producenter, producentgrupper och organisationer som erkänts i enlighet med artikel 13 i rådets förordning (EEG) nr 1035/72 av den 18 maj 1972 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker(3)och rådets förordning (EEG) nr 1360/78 av den 19 juni 1978 om producentgrupper och sammanslutningar av dessa(4), och som genomför ett initiativprogram som har godkänts av de berörda myndigheterna i syfte att utveckla och diversifiera produktionen och förbättra kvaliteten på de frukter, grönsaker och blommor som räknas upp i kapitel 6, 7 och 8 i Kombinerade nomenklaturen.

De initiativ som berättigar till stöd skall särskilt sträva efter att öka produktionen och höja kvaliteten på produkterna, särskilt genom sortväxling och förbättrade odlingsmetoder. Initiativen skall ingå i program som löper under en tid av minst tre år.

Stödet skall beviljas för program som omfattar en areal på minst 0,3 hektar.

2. Gemenskapsstödet skall uppgå till högst 500 ecu per hektar, om medlemsstaten ger minst 300 ecu per hektar i offentligt stöd och den enskilde producenten eller gruppen bidrar med minst 200 ecu per hektar. Om medlemsstatens eller producenternas bidrag är mindre än de angivna summorna skall gemenskapsstödet minskas i proportion till detta.

Stödet skall utbetalas varje år under programmets genomförande, dock högst i tre år.

3. Stödet skall höjas med 100 ecu per hektar om initiativprogrammet presenteras och utförs av en producentgrupp eller organisation och om det kan förväntas att genomförandet kräver tekniskt bistånd. Detta ytterligare stöd skall beviljas för program som omfattar en areal på minst 2 hektar.

4. Denna artikel skall inte gälla produktionen av matpotatis enligt KN-nummer 0701 90 51, 0701 90 59 och 0701 90 90 eller produktionen av utsädespotatis enligt KN-nummer 0701 10 00 och inte heller produktionen av tomater enligt KN-nummer 0702.

5. Närmare tillämpningsföreskrifter, däribland kontrollbestämmelser, för denna artikel skall antas enligt det förfarande som fastställs i artikel 33 i förordning (EEG) nr 1035/72.

Artikel 8

1. Stöd per hektar skall beviljas årligen för odling av matpotatis enligt KN-nummer 0701 90 51, 0701 90 59 och 0701 90 90 och odling av utsädespotatis enligt KN-nummer 0701 10 00.

Stödet skall betalas ut för en odlad och skördad areal på högst 3 200 hektar per år.

2. Det årliga stödbeloppet skall vara 500 ecu per hektar.

3. Närmare tillämpningsföreskrifter, däribland kontrollbestämmelser, för denna artikel skall antas enligt förfarandet i artikel 11 i rådets förordning (EEG) nr 2358/71 av den 26 oktober 1971 om den gemensamma organisationen av marknaden för utsäde(5).

(1) EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 24. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 747/93 (EGT nr L 77, 31.3.1993, s. 15).

(2) EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2071/92 (EGT nr L 215, 30.7.1992, s. 64).

(3) EGT nr L 118, 20.5.1972, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 746/93 (EGT nr L 77, 31.3.1993, s. 14).

(4) EGT nr L 166, 23.6.1978, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 746/93 (EGT nr L 77, 31.3.1993, s. 14).

(5) EGT nr L 246, 5.11.1971, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3695/92 (EGT nr L 374, 22.12.1992, s. 40).

Artikel 9

1. Stöd i form av ett fast belopp per hektar skall beviljas för fortsatt odling av vinstockar inom de traditionella områdena för framställning av kvalitetsviner från särskilda områden (fso).

Stöd skall betalas ut för områden

a) där sådana sorter har planterats som ingår i den lista över vilka sorters vinstockar som är lämpliga för framställning av de producerade kvalitetsvinerna fso, och som tillhör de rekommenderade eller godkända kategorier som avses i artikel 13 i rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin(1),

b) och där avkastningen per hektar är lägre är en maximigräns som fastställs av medlemsstaten, uttryckt i kvantiteter druvor, druvmust eller vin, om inte annat följer av villkoren i artikel 11 i rådets förordning (EEG) nr 823/87 av den 16 mars 1987 om särskilda bestämmelser om kvalitetsvin framställt inom specificerade områden(2).

2. Stödbeloppet skall uppgå till 400 ecu per hektar. Från och med vinåret 1997/98 skall stödet endast beviljas till producentgrupper eller organisationer som har börjat genomföra åtgärder för att förbättra vinkvaliteten inom ramen för ett program som godkänts av de behöriga myndigheterna. Programmet skall framför allt omfatta medel att förbättra förhållandena för vinframställning, lagring och distribution.

3. Artiklarna 32, 34, 38, 39, 41, 42 och 46 i förordning (EEG) nr 822/87 och rådets förordning (EEG) nr 1442/88 av den 24 maj 1988 om beviljandet av bidrag för permanent upphörande med vinodling för vinåren 1988/89 till 1995/96 i vinproducerande områden(3), skall inte tillämpas på de områden eller på produkter från de områden för vilka det stöd som avses i punkt 1 betalas ut.

4. Närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall i förekommande fall antas enligt förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87. De skall framför allt omfatta villkoren för att tillämpa det program som avses i punkt 2 samt kontrollbestämmelserna.

Artikel 10

1. Stöd skall beviljas för lagring av lokalt producerade traditionella kvalitetsstarkviner som lagras i minst två år. Under det andra lagringsåret skall stödet betalas för en kvantitet på högst 40 000 hektoliter per år.

Stödbeloppet skall vara 0,02 ecu per hektoliter och dag.

2. Närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall i förekommande fall antas enligt förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87.

Artikel 11

1. Stöd i form av ett fast belopp per hektar skall beviljas för upprätthållande av olivlundar i områden där oliver traditionellt odlas, under förutsättning att olivlundarna sköts och goda produktionsförhållanden upprätthålls.

Stödbeloppet skall vara 120 ecu per hektar.

2. Närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas enligt förfarandet i artikel 38 i rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter(4). De skall särskilt ange villkoren för tillämpningen av den stödordning som avses i punkt 1, villkoren för ett gott upprätthållande av olivlundarna samt kontrollbestämmelser.

Artikel 12

1. Stöd skall beviljas för produktion av den kvalitetshonung som är speciell för Egeiska öarna och som innehåller en stor andel timjanhonung.

Stödet skall betalas ut efter antalet registrerade producerande bikupor till grupper av honungsproducenter som erkänts i enlighet med förordning (EEG) nr 1360/78, och som genomför initiativprogram med syftet att förbättra villkoren för avsättningen och marknadsföringen av kvalitetshonung.

Stödbeloppet skall fastställas till 10 ecu per registrerad producerande bikupa per år.

2. Under en övergångsperiod på högst två år, till dess de grupper som avses i punkt 1 har upprättats och erkänts, skall stödet betalas ut till alla biodlare som har minst 10 bikupor i produktion.

I detta speciella fall skall stödbeloppet fastställas till 7 ecu per registrerad producerande bikupa.

3. Det stöd som avses i punkt 1 och 2 skall beviljas för högst 50 000 respektive 100 000 kupor per år.

4. Närmare tillämpningsföreskrifter med bl. a. kontrollbestämmelser för denna artikel skall i förekommande fall antas enligt det förfarande som fastställs i artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 2771/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för ägg(5).

(1) EGT nr L 84, 27.3.1987, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1566/93 (EGT nr L 154, 25.6.1993, s. 39).
(2) EGT nr L 84, 27.3.1987, s. 59. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3896/91 (EGT nr L 368, 31.12.1991, s. 3).
(3) EGT nr L 132, 28.5.1988, s. 3. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 833/92 (EGT nr L 88, 3.4.1992, s. 16).
(4) EGT nr 172, 30.9.1966, s. 3025/66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2046/92 (EGT nr L 215, 30.7.1992, s. 1).
(5) EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 49. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1235/89 (EGT nr L 128, 11.5.1989, s. 29).

AVDELNING III

Undantag som gäller strukturåtgärder

Artikel 13

1. Trots bestämmelserna i artiklarna 5, 6, 7, 10 och 19 i rådets förordning (EEG) nr 2328/91 av den 15 juli 1991 om förbättring av jordbruksstrukturernas effektivitet[1], skall investeringsstöd beviljas till jordbruksföretag på de berörda Egeiska öarna på följande villkor:

a) Trots artikel 5.1 a skall den ordning för investeringsstöd som fastställs i artiklarna 5–9 i samma förordning tillämpas på de Egeiska öarna i fråga om jordbrukare som inte har jordbruk som sitt huvudsakliga förvärvsarbete men ändå får in minst 25 % av sin totala inkomst från det jordbruk som bedrivs på brukningsenheten, och vars företag inte kräver mer än motsvarigheten till en arbetskraftsenhet, under förutsättning att den planerade investeringen inte överstiger 25 000 ecu. All produktion av livsmedel, med undantag av lokala specialiteter, skall begränsas till lokala konsumtionsbehov.

b) Det tillstånd till förenklad bokföring som avses i artikel 5.1 d i samma förordning skall gälla.

c) Grisproduktion i familjeföretag skall inte omfattas av villkoren i artikel 6.4 i samma förordning. Dock skall det villkor som avses i sista stycket i den punkten, om att minst 35 % av kvantiteten grisfoder skall kunna produceras på gården när planen har genomförts, ersättas med andelen 10 %.

d) I fråga om ägg- och fjäderfäproduktionen skall det förbud som avses i artikel 6.6 i samma förordning inte gälla familjejordbruk.

e) Trots bestämmelserna i artikel 7.2 a och b skall det maximala investeringsstödet höjas till 55 % vare sig investeringarna gäller fasta tillgångar eller ej.

Bestämmelserna i c, d och e skall bara gälla i den mån boskapsproduktionen sköts på ett sätt som är förenligt med kraven på djurskydd och miljöskydd samt under förutsättning att produktionen är avsedd för hemmamarknaden på de berörda öarna.

2. Vad avser unga jordbrukares etablering skall det villkor som fastställs i artikel 10.1 sista strecksatsen i förordning (EEG) nr 2328/91 inte gälla.

3. Trots bestämmelserna i artikel 19.1 a i förordning (EEG) nr 2328/91, får det kompensationsbidrag som avses i artikel 17 i samma förordning vid boskapsuppfödning höjas till 180,5 ecu per djurenhet, dock högst till 3 540 ecu per jordbruksföretag för 1993, vilket skall uppdateras i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 29 i förordning (EEG) nr 4253/88[2].

4. Trots bestämmelserna i artikel 19.1 b iii i förordning (EEG) nr 2328/91, får det kompensationsbidrag som avses i artikel 17 i samma förordning beviljas för alla grödor på öarna under förutsättning att de odlas på ett sätt som är förenligt med kraven på miljöskydd, dock högst till 3 540 ecu per jordbruksföretag för 1993, vilket skall uppdateras i enlighet med förfarandet i artikel 29 i förordning (EEG) nr 4253/88.

Dessutom kan kor, vars mjölk är avsedd för hemmamarknaden i denna region, ingå i beräkningen av kompensationsbidraget i alla de delar av regionen som närmare anges i artikel 3.4 och 3.5 i rådets direktiv 75/268/EEG av den 28 april 1975 om jordbruk i bergsområden och i vissa mindre gynnade områden[3], dock med högst 20 djurenheter.

5. Enligt förfarandet i artikel 29 i rådets förordning (EEG) nr 4253/88 gäller följande:

1. Kommissionen skall anta villkoren för tillämpning av denna artikel.

2. Kommissionen får besluta, efter en välgrundad begäran från de behöriga myndigheterna, att göra avsteg från bestämmelserna i artikel 17.3 andra strecksatsen i samma förordning för de mindre öarna, för att tillåta att procentsatsen för gemenskapens finansiering höjs över det fastställda taket för de investeringar inom vissa sektorer för bearbetning och försäljning av jordbruksprodukter som är avsedda att förbättra invånarnas levnadsvillkor.

AVDELNING IV

Slutbestämmelser

Artikel 14

De åtgärder som fastställs i avdelningarna I och II i denna förordning skall utgöra interventioner med syfte att stabilisera jordbruksmarknaderna i enlighet med artikel 3.1 i rådets förordning (EEG) nr 729/70av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken[4].

(1) EGT nr L 218, 6.8.1991, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 870/93 (EGT nr L 91, 15.4.1993, s. 10).

(2) Rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om fastställande av genomförandebestämmelser för förordning (EEG) nr 2052/88 vad gäller samordning av de olika strukturfondernas verksamheter, dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och de andra finansieringsorganens verksamheter (EGT nr L 374, 31.12.1988, s. 1).

(3) EGT nr L 128, 19.5.1975, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förordning (EEG) nr 797/85 (EGT nr L 93, 30.3.1985, s. 1).

(4) EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) 2048/88 (EGT nr L 185, 15.7.1988, s. 1).

Artikel 15

1. Kommissionen skall till Europaparlamentet och rådet överlämna en årlig rapport om tillämpningen av de åtgärder som fastställs i denna förordning, och i lämpliga fall bifoga förslag till ändringar som kan visa sig nödvändiga för att uppnå förordningens mål.

2. Vid utgången av det tredje året som planen tillämpas skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en allmän rapport om den ekonomiska situationen på Egeiska öarna som visar effekten av de åtgärder som vidtagits i enlighet med denna förordning.

Mot bakgrund av rapportens slutsatser skall kommissionen om nödvändigt föreslå lämpliga åtgärder, bl. a. en eventuell sänkning av vissa stöd eller fastställande av tidsbegränsningar.

Artikel 16

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 juli 1993.

På rådets vägnar

A. BOURGEOIS

Ordförande

BILAGA

Förteckning över produkter som omfattas av den särskilda försörjningsordningen för de mindre Egeiska öarna enligt avdelning I

Varuslag	KN-nummer
Mejeriprodukter	
— Yoghurt	0403 10
Socker	1701
Mjöl av spannmål	1101 och 1102
Grönsaker (1993–1997)	0701–0709
Frukt och bär (1993–1997)	
— Citrusfrukter, färska	ex 0805
— Vindruvor	0806 10
— Äpplen	0808 10 91–0808 10 99
— Päron	0808 20 31–0808 20 39
— Aprikoser, körsbär, persikor (inbegripet nektariner), plommon och slånbär, färska	0809
— Jordgubbar och smultron	0810 10
— Meloner (inbegripet vattenmeloner)	0807 10
— Fikon, färska	0804 20 10
— Kiwifrukter	0810 90 10
Foder	
— Spannmål	
— vete	1001
— råg	1002
— korn	1003
— havre	1004
— majs	1005
— Lusern och liknande djurfoder	1214
— Rest- och avfallsprodukter från livsmedelsindustrin	2302–2308
— Beredningar av sådana slag som används vid utfodring av djur	2309 90